

Tervező vállalatok vezetőinek tanácskozása

Az építési kereslet mérséklődésével csökkentek a műszaki tervezési igények, és ehhez a változashoz kell igazodniuk a műszaki tervező vállalatoknak is. Ezekről a tennivalókról tanácskoztak csütörtökön az ÉVM-ben az érintett vállalatok vezetői. Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter rámutatott, hogy a műszaki tervezésben is kibontakozóban van a verseny, nem várhatják tehát őrbe tett kézzel a megbízásokat. Meg kell keresni azokat a lehetőségeket, amelyekkel elnyerhetik a megrendeléseket. A legjobb vállalatok már megtették ezeket a lépéseket, s kibővítették tevékenységüket beruházásszervezéssel, különböző műszaki szolgáltatásokkal, erőteljes exporttervezési piacutatóval, és fővállalkozással. A versenytárgyalásos vállalkozás elterjedésével pedig hangsúlyozottan előtérbe került a vállalt határidők pontos teljesítése, a megrendelőnek előnyös kedvező ár-

ajánlat és a megbízható minőség. Különösen sokat tehetnek a tervezők az ország meglévő épületállománya rekonstrukciójának fejlesztéséért, s korszerű szerkezetek kialakításáért, az importtal egyenértékű hazai anyagok felhasználásának kiterjesztéséért. A miniszter kifejtette, hogy napjainkban mind erőteljesebben érezhető az a jogos társadalmi igény, amely szebb építészeti alkotásokat, humánusabb arculatú településeket kér a tervezőktől, az építőktől. Több jó példa tanúsítja már, hogy házyári elemekből is lehet a környezethez harmonikusan illeszkedő lakótelepeket építeni. A tervezőknek azonban még bővíteni kell az állami és a magánlakás-építésre ajánlott tervek választékát. Új kezdeményezésekkel keressék meg azokat a megoldásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy elviselhető keretek között maradjanak a magánlakás-építés költségei. (MTI)

Óriás torony

Csütörtökön helyére emelték a Péti Nitrogénművek épülő savüzemének óriás toronyát. A nagy gépi- és szerelési összpontosítást igénylő munkát japán, osztrák és magyar szakemberek hajtották végre. Az üzem felépítését ugyanis a japán Sumitomo cég vállalta, s a tervezésben, valamint a berendezések gyártásában az ugyancsak japán Mitsui cég is részt vett. A csaknem 60 méter magas tornyot két részben szállították Pétre. A torony beton alapokra helyezett első felét egy héttel ezelőtt rögzítették, majd csütörtökön következett a második rész helyére emelése az e célra ide szállított 300 tonnás óriás daru segítségével. Napokig vártak a kedvező meteorológiai jelzésekre, míg végül csütörtök délelőtt megkapták a közelben levő sífoki meteorológiai obszervatórium megfelelő időjárási helyzetjelentését. A 60 tonnás torony rövid idő alatt helyére került.

Dr. Kornidesz Mihály:

Kollektív gondolkodás — korszerű művelődés

2. Általános tapasztalat,

hogy nevelési-oktatási dokumentumok családi segítség hiányában jóval nagyobb gondot jelentenek a hátrányos helyzetben levő iskoláknak és tanulóknak, s így bizonyos mértékig növelhetik az esélyek egyenlőségét. Lényegében arról van szó, hogy az új nevelési-oktatási tervek és az új tankönyvek, taneszközök szakmailag jobban felkészült, a korszerű eszközök és eljárások alkalmazásában jártas nevelőket kívánnak, de a családra is nagy terhet hárítanak. A további változtatások során kell ezt az ellentmondást feloldanunk. Erre kényszerít bennünket a tehetségekkel való fokozottabb törődés is.

A tehetség értelmezése nem sokat változott a múlthoz képest, mert legtöbbször ma is csak az intellektuális tehetséget jelenti a köztudatban. Ebben is az állásfoglalásban rögzített elvek érvényesítésére kell törekedni, azaz a személyi adottságok, a tehetségek kibontakoztatását és fejlesztését az eddiginél szélesebb körben értelmezni, és a különböző irányú, pl. a gyakorlati, manuális tehetséget mutató gyermekek számára is több és változatosabb lehetőséget kell teremteni képességeik kifejlesztésére.

A jelenleginél jobban kell fejleszteni a tanulók kommunikációs képességeit, beszédképességét, önálló gondolkodását, hiszen a tekintetben az iskola elmarad a társadalmi követelményektől. Nem lehet számunkra közömbös, hogy miről és milyen módon gondolkodnak és beszélnek a fiatalok. A nevelés és oktatás folyamatos korszerűsítésében tehát továbbra is az ismeretek, a képesség és a magatartás harmónikus fejlesztésére kell törekedni anélkül, hogy e hármas egység bármelyik elemét a többi rovására előnyben részesítsük.

A közoktatás és a közművelődés

kapcsolatának egymásra hatása alakítja ki társadalmunk mindenkor közműveltségét, tudatának állapotát. Végülis a közművelődés értelme, célja a tömeges műveltségének növelése, másként fogalmazva, művelt emberek tömegmértékű kiképzése.

Nemzetközi tapasztalat, hogy a szocializmus építésében különféle szerepet töltött be társadalmi feladatok megoldásában a tömeges műveltség, a széles rétegek szakmai hozzáértése, általános tájékozottsága, jártassága a világ s hazánk dolgaiban. A tudásnak, társadalmi méretű ismeretnek a szocializmus építésében betöltött, s korszakként eltérő szerepe nem önkényesen, hanem lényegében a feladatok függvényében változott.

Milyen nálunk a tudás szerepe ma, vetődik fel gyakran a kérdés. Rendkívül széleskörű vizsgálódással válaszolható csak meg kellő alaposítással ez a probléma. Ellentmondásos, — hangzik a sommás válasz. A konfliktusoknak, melyek a tudás társadalmi méretű megítélésakor felszínre kerülnek, többféle előidézőjük van, ezekből megemlítünk néhányat.

Társadalmunkban a szocializmus építésének jelenlegi bonyolult viszonyai közepette mindenképpen növekszik a tudás értéke, szerepe, fontossága. Noha ez a tény sajnálatosan nem jelenti egyben az igényelt tudásmennyiség és -minőség szükség szerinti jelenlétét is a különféle munkaterületeken.

Bebizonyosodott az elmúlt években, hogy a tömeges kulturális szintje, fejlettsége — tudásuk szakmai és általános műveltségbeli elemei — sokkal inkább meghatározzák társadalmi előrehaladásunk ütemét és mozgását, mint ahogy azt némi — határozottabban optimista — korszakban gondoltuk. Egyben az is nyilvánvalóvá vált, hogy a művelt emberek felnevelése és folyamatos továbbképzése megkerülhetetlen feladatunk. Egyaránt nélkülözhetetlen ez munkakultúránkhoz, minőségi munkánkhoz, a magas fejlettségű technika alkalmazásához.

Természetesen az is a konfliktusok forrásaként szerepelhet, hogy vajon mennyire használjuk föl megfelelően a már meglévő értékeinket, a kultúrát, az általános és szakmai műveltséget? Hatékony és eredményesség szempontjából kö-

zelítve a problémához azt látjuk, hogy a magas műveltségű, de nem megfelelően foglalkoztatott szakember éppen úgy konfliktus forrása lehet, mint a megfelelő szakmai tudást nélkülöző, de munkája által erre a hozzáértésre ráutalt személy. Ez a jelenség sohasem szűnik meg teljesen, de a jelenleginél sokkal jobb eredményt kell elérnünk.

Mély gondokra utal, hogy a kulturális fejlődés ütemében, tartalmi elemeinek megújulásában, egész kultúránk mibenlétében nem sikerült olyan mértékű pozitív változást elérnünk, mint gazdasági életünkben, termelőmunkánkban. Ahogy képletesen szoktuk mondani, 68-at nem értük el a kultúrában, noha világosan látszik, tapasztaljuk, hogy a gazdaság számára nélkülözhetetlen a kulturális előrehaladás gyorsuló üteme. Ez a tudás—termelés viszony láthatóan a mezőgazdaságban a legelőrehaladottabb, de ott is gondot jelent, hogy a szakemberek között aránytalanul több a jogász, mint például a biológus.

Mindemellett az is tapasztalható a társadalmunkban, hogy a tudás ott kamatozik leginkább, ahol erre lehetőségei az érdekeltségi viszonyokban adóttak. És erre ismét csak mezőgazdasági termelésünk hozható fel jó példaként. Tehát távolról sem valamiféle megmagyarázhatatlan csodáról van szó, hanem a tudás megszerzése és hozzáértő alkalmazásáról, s ami legáltalában ilyen fontos: tömegmértékben.

Helyzetképünkhöz tartozik,

hogy mindennapjaink során a szükségesnél gyakrabban kerül ellentmondásba a teljesítmény és tudás. Lemaradhat a tájékozottság fogyatékossága miatt tervező és kivitelező egyaránt, s olyasmit találnak föl vagy alkotnak még, amit esetleg éppen a szomszédban már jobban is csináltak.

A tudomány és az emberi képességek közötti viszony sem zökkenőmentes, hiszen az ismeretek felhasználása nem utolsósorban az alkalmazó ember képességein, tehetségén múlik. Ennek a viszonyoknak harmonikusabb kibontakoztatása és tömeges gyakorlása a közművelődésnek ugyanúgy feladata, mint a társadalompolitika intézményeinek.

Mindezek alapján joggal tekintünk úgy az iskolára, mint a tudást formáló intézmények egyik alapvető képviselőjére. Ismét csak széles körű figyelmet igényel annak megvizsgálása, hogy oktatási rendszerünk mennyiben felel meg az igényelt tudásnak? Szinkronban vannak-e egymással? Gyakran éri bírálat az iskolát azért, hogy a tartalmi, tantárgyi korszerűsítés elmaradt a társadalmi követelményektől. Ez alól nem adhat felmentést a pusztán ténymegállapítás, a mégoly objektív, de passzív helyzetértékelés sem.

Az értelmiség társadalmi szerepe — amely a pedagógusok esetében különösen fontos — a műveltség közvetítésében, kulturárhordozó magatartás. Tapasztalható, hogy a pedagógusok környezeti értékelése és önbecsülése gyakran nem esik egybe. Ennek azután az a következménye, hogy gyakori hangulati elem körükben társadalmi presztízstük bizonytalansága, helyzetüknek, munkájuknak alulértékelése. Anélkül, hogy valamelyik irányba kibillenne a mérleg, célszerű volna egy reális öntükr, a réteg tudatának valóságra orientált magatartásában.

Az elkövetkező

időszak egyik fontos társadalompolitikai, művelődéspolitikai feladata, hogy a pedagógustársadalmat hozzásegítsük a tudásukat megillető, s társadalmi szerepüknek megfelelő helynek az elfoglalásához, egyben megköveteljük az iskolától, annak szellemi dolgozóitól a magas fokú műveltség közvetítését, szakszerű elsajátítását.

A közművelődés általános feladata, hogy iskoláink a jövőben dolgozzanak jobban együtt a művelődési intézményekkel, múzeumokkal, művelődési házakkal, sportlétesítményekkel, ének-zene kultúrát fejlesztő műhelyekkel, mert így tudják a közművelődés és a közoktatás viszonyát életszerűbbé formálni.

A felsorolt gondok megoldása a következő évtizedek feladata. A Központi Bizottság állásfoglalása is abból indul ki, hogy a jelenlegi körülmények között is többet tudunk tenni a szocialista nevelésért, köznevelésünk megújulásáért.

Napirenden: a korszerű munka

A bányászszakszervezet központi vezetőségének ülése

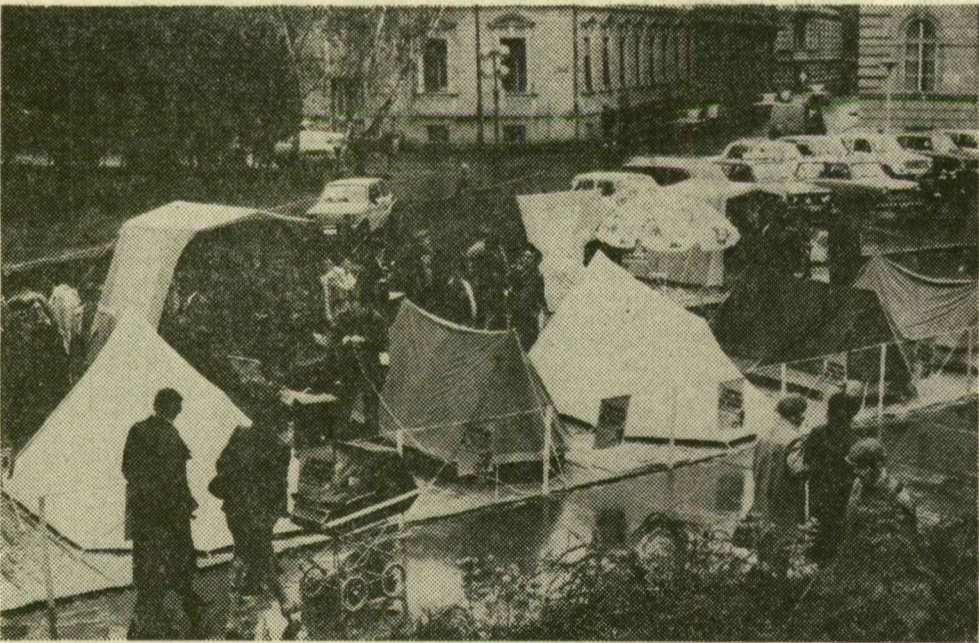
A korszerű munkarendek szélesebb körű elterjesztéséről tárgyalt csütörtöki ülésén a Bányai Dolgozók Szakszervezetének központi vezetősége. Az ülés elé terjesztett írásos jelentést Kápolnyai László ipari miniszteriumi államtitkár és Lajer László, a szakszervezet titkára egészítette ki. A tájékoztatóból kitűnt, hogy a szénbányászatban meghonosított korszerű munkarendek szerint dolgozó munkahelyek adják a mélyművelésű bányák termelésének 45 százalékát. Elsősorban a nagyteljesítményű frontfejtések és egyéb tömegtermelő munkahelyek nagy értékű berendezéseinek hatékonyabb kihasználását szolgálják ezek a megoldások. Szénbányászatunk már rendelkezik olyan korszerű vágathajtási, komplexen gépesített frontfejtési és egyéb

termelési rendszerekkel, amelyek kiállják a nemzetközi összehasonlítás próbáját. A szakszervezet támogatja, sőt szorgalmazza a módszerek elterjesztését, amely a bányászok nehéz fizikai munkáját is megkönnyíti és lehetővé teszi, hogy az ország szénigényét egyre kevesebb szabadnapos termeléssel, vagy túlmunkával elégíthessék ki. Szükségesnek tartja azonban azt is, hogy a korszerű munkarendek bevezetésének ne csak műszaki, hanem emberi feltételeit is teremtsék meg. Egyebek között gondoskodjanak az új munkarenddel összehangolt tömegközlekedési menetrendekről, az éves szabadságok kiadásának feltételeiről, a gyermekintézmények és a szociális létesítmények igénybe vételének újabb követelményei-

ről. Időszerű tennivalónak tekinti a szakszervezet azonban azt is, hogy az Ipari Minisztérium és a bányavállalatok tüzetesebben vizsgálják meg a meglévő gépek és berendezések kedvezőtlen kihasználtságának okait, és gondoskodjanak ezeknek a termelési tartalékoknak a feltárásáról és hasznosításáról. A központi vezetőség felhívta a szakszervezeti testületeket, hogy nyújtsanak több segítséget a korszerű termelési rendszerek, munkarendek elterjesztéséhez, a gépek kihasználásának növeléséhez és ösztönözzék a szocialista brigádokat is ilyen kezdeményezésekre.

Az ülésen a szakszervezet elnökségének előterjesztésére a központi vezetőség Havrán Istvánt megválasztotta a szakszervezet elnökének. (MTI)

Kempingcikkek kiállításra

A célnak rendkívül alkalmas helyen, a Szeged Nagycsárház előtti téren rendezett árusítással egybekötött kempingcikk kiállítást a nagycsárház és a Magyar Camping — Caravanning Club Csongrád megyei szervezete. Dicséretesen ötletes elrendezésben mutatják be — még éppen idejében, a nyári turisztaszézon kezdete előtt — az áruházban kapható,

kempingezéshez, a szabad idő kellemes eltöltéséhez szükséges árukat. Többek között tizenhat féle sátrat (a hat- és nyolcszemélyesek az elkövetkező napokban érkeznek az áruházba), öt féle teherautófutót, különböző kereti és kempingbútorokat, kérempárokat. Sportruházati és sportcikkeket is árusítanak, a teljes kínálatról szórólapo-

kon tájékoztatják az érdeklődőket. Közel 600 ezer forint értékű árut állítottak ki, ízelítőt adva az áruházban vevőkre váró 5 millió forintos készletből.

A kiállítást (április 16-ig tekinthető meg) Bagdi Sándor, a Camping és Caravanning Club megyei szervezetének elnöke nyitotta meg, tegnap délelőtt.